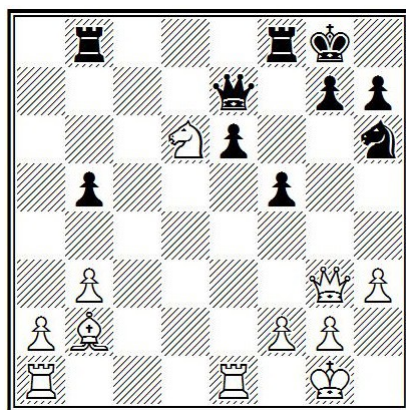

Het is lekker scoren met een stuk meer

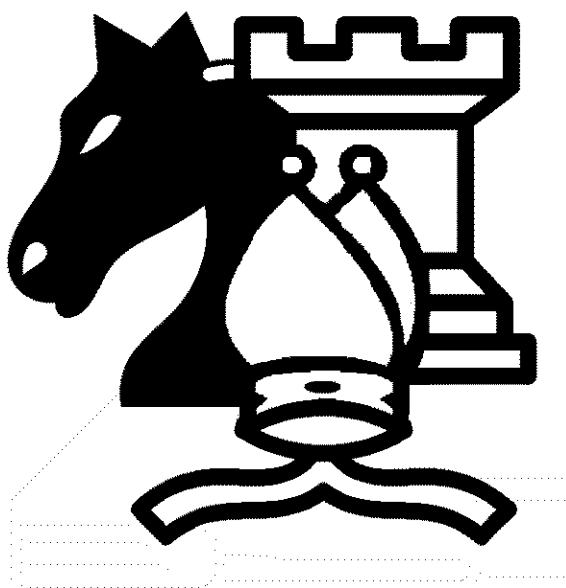
Niets is heerlijker in een schaakpartij dan een stuk winnen, zonder dat de tegenstander daar veel compensatie voor heeft. Met een stuk voor hoeft je niks, want als de boel wordt afgeruimd win je het eindspel op je sloffen (mits je niet al je pionnen verspeelt), maar kun je vaak wel mooie dingen doen. Je hebt tenslotte meer materiaal dan de tegenstander. Het is als voetballen met 11 tegen 8. Zo combineer je de tegenstander wel lekker uit en is het makkelijk scoren.

Een mooi voorbeeld daarvan was de partij tussen Hans Otten en John van Helden. Hans had een stuk gewonnen en de volgende stelling bereikt.

Hans stond hier natuurlijk al gewonnen, maar maakt het nog fraaier door met een schitterende zet op de proppen te komen: 1. Te1xe6!! Op 1...Dxe6 volgt 2.Dxg7 mat.

Een ander voorbeeld was de partij tussen Gerard Snoeijns en Cees Buurman. Gerard won een stuk en maakte handig gebruik van de penning van een pion om met een paardvork ook nog eens de kwaliteit te winnen. Als je eenmaal gewonnen staat is het vaak niet moeilijk om nog "gewonnener" te staan. Het grote gevaar van een stuk voor staan is dat de betreffende speler soms te slordig of te lichtzinnig wordt en zich alsnog laat verrassen. Dat overkwam Hans Otten en Gerard Snoeijns niet; zij wonnen beiden hun partij.

Een aanval op de koning kan ook bijzonder effectief zijn. Cor Lazeroms maakte het Kees van Hogeloon makkelijk, door lang te rocheren, terwijl de pionnen van Kees al ver opgerukt waren op de damevleugel en de boel meteen kon opengooien voor de koning van Cor. Vanaf dan was het prijsschieten op de koning en Kees won dan ook. Patrick Heijnen wist tegen Wim Soeters een lijn te openen om diens koning onder vuur te nemen. Wim zag het onheil al komen, gaf op, maar nadere analyse wees uit dat het allemaal lang nog niet zo simpel was voor Patrick.

De partij tussen Jan Rijkse en Ad Bruijns eindigde zoals partijen tussen Jan en Ad altijd eindigen: de stelling bleef op slot en het werd remise.

De A-manche is nu afgerond. De eindstand aan kop is als volgt:

1. Ad Bruijns	93
2. Kees van Hogeloon	83½
3. Hans Otten	75
4. Jan Rijkse	65
5. John van Helden	55½

Voor Hans Otten, Gerard Snoeijns en Patrick Heijnen was het een goede schaakweek. Niet alleen wonnen ze in de interne competitie van Eeuwig Schaak, ze deden het ook nog eens alledrie goed in het DKR (DistrictsKampioenschap Roosendaal). Hans Otten speelde een verdienstelijke remise tegen Henry Groenveld, een speler van BSV (Bergen op Zoom) met een rating van 1750. Gerard Snoeijns won van Pierre Bol en Patrick Heijnen won van Jan de Hertog. Ben Seleski verloor van Hans Ravestein en Ted van Eck speelde remise tegen Nico Kloosterboer. Voor de volledige uitslagenlijst en stand zie www.schaakgenootschap.nl.

Gerard Snoeijns (midden) in actie op het DKR